

[Poul Dam.]

alle, der ønsker at støtte en sag økonomisk, også kan foretage indsamling til det, vil jeg nødig gå fra.

Normann Andersen: Loven om offentlige indsamlinger er ikke noget stort lovkompleks, og som følge deraf kan selv få ændringsforslag få større betydning. Som anført af justitsministeren om de konsekvenser, som det af hr. Poul Dam fremsatte forslag om ændring af loven vil medføre, bliver der ikke meget andet væsentligt tilbage af den nugældende lov end den i § 2, stk. 2, nævnte kontrolpraksis. Jeg er derfor af den opfattelse, at man ved at vedtage dette lovforslag let risikerer at komme til at skade de gammelkendte indsamlinger, mærkedage af forskellig art osv., som nu snart gennem mange år har været tilbagevendende begivenheder, indsamlinger, der alle løser en lang række opgaver af høj standard og af stor betydning for de mennesker, de berører.

Når det er tilfældet, at det fremførte ønske om lovændring på dette område kan medføre bortfald af den praksis, justitsministeren hidtil har kunnet anvende med prioritering af de enkelte indsamlinger, hvorved det undgås, at disse falder oven i hinanden eller betydelig mere vilkårligt end nu og måske derved bliver til et irritationsmoment hos befolkningen, så tror jeg, det vil skade de fremtidige indsamlinger. Det må nødig ske, og vi er derfor meget betænkelige ved lovforslaget om ændringer i den nugældende lov om offentlige indsamlinger, som jeg i øvrigt synes giver rigeligt spillerum for igangsættelse af indsamlinger af næsten enhver art. Jeg må derfor meddele, at vi fra den socialdemokratiske gruppes side ikke kan gå ind for det foreliggende lovforslag.

Evan Jensen: Det lovforslag, vi her behandler, drejer sig jo om en ændring af indsamlingsloven. Den gældende lov er fra 1934, og først nu 33 år efter dens

vedtagelse foreligger der et forslag til ændring af loven.

I 1934 fandt man det påkrævet med en lovgivning vedrørende disse indsamlinger på grund af nogle uheldige forhold omkring visse offentlige indsamlinger og på grund af nogle erfaringer, man havde gjort i andre lande. Når en lov har været gældende i så lang tid som 33 år, må man jo regne med, at dens bestemmelser har været tilstrækkelige til at regulere på området, men også tilstrækkelig liberale til, at offentlige indsamlinger i et ganske betydeligt omfang har kunnet foretages.

Nu ønsker socialistisk folkeparti loven ændret, bl. a. med den motivering, at den skal gøres mere demokratisk. Det er venstres opfattelse, at der bør findes retsregler for offentlige indsamlinger, sådan som tilfældet da også er. Disse retsregler må foreskrive, hvem der giver tilladelsen, og at der skal være kontrol med indsamlingerne og med anvendelsen af det indsamlede beløb. På den anden side skal der heller ikke lægges unødige hindringer i vejen for indsamlinger, hvis formål er velgørende eller har almen interesse.

Ifølge det fremsatte lovforslag kan tilladelse til en offentlig indsamling kun nægtes, såfremt formålet alene kan have interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden, eller hvis der allerede har været givet tilladelse til en ganske tilsvarende indsamling eller indsamlerne ikke vil underkaste sig kontrol.

Det vil med andre ord sige — som det også er sagt her i dag — at der, om lovforslaget gennemføres, bliver fri offentlig indsamlingsret. Det kan mit parti ikke medvirke til. Efter vor mening skal landet ikke oversvømmes af offentlige indsamlinger; indsamlinger, der foretages ved folks døre, må ikke blive for mange. En personlig henvendelse i indsamlingsøjemed kan let virke påtrængende og generende, da man naturligvis ikke fra indsamlernes side vil sende beskedne og selvudslettende personer ud i et sådant ærinde.